

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Реv2 1816/2018
07.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Угљеша Жарковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране - Војна установа „ББ“ из ..., коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 731/18 од 02.04.2018. године, у седници већа одржаној дана 07.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 731/18 од 02.04.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 731/18 од 02.04.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П1 36/2016 од 26.04.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена на исплату разлике неисплаћене зараде за период од 09.10.2013. године до 09.07.2014. године у износу од 106.441,97 динара са законском затезном каматом почев од дана доспећа сваке месечне зараде па до исплате и уплату доприноса за обавезно социјално осигурање тужиоца за исти период у укупном износу од 57.396,64 динара, и то на терет тужиоца у износу од 30.216,74 динара и на терет туженог у износу од 27.179,90 динара са каматом која се обрачунава на јавне приходе, као и да плати проузроковане парничне трошкове

са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да плати туженој проузроковане парничне трошкове у износу од 6.000,00 динара у року од осам дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 731/18 од 02.04.2018. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Бачкој Паланци П1 36/2016 од 26.04.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ради разматрања правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана о ревизији одлучује применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нема правних питања од општег интереса ни правних питања у интересу равноправности грађана која би требало размотрити. Не постоје ни други разлози предвиђени наведеном законском одредбом због којих би требало дозволити одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Тужилац у ревизији не указује на неуједначену судску праксу у истоветним или битно истоветним чињенично-правним споровима, а не постоји ни потреба за новим тумачењем права - члана 95. став 1. и члана 127. став 1. Закона о Војсци Србије којима је регулисано одређивање основице за обрачун плата професионалних лица и цивилних лица на служби у Војсци Србије, јер тужилац није цивилно лице на служби у Војсци већ лице које код тужене обавља послове ван радног односа, по уговору о привременим и повременим пословима и за одређену, уговорену накнаду.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужичева ревизија није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП, јер вредност предмета спора побијеног дела у износу од 163.838,61 динар очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавну за оцену дозвољености ревизије.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Тужилац није успео у поступку по ревизији и зато нема право на накнаду трошкова тог поступка. Због тога је његов захтев за накнаду тих трошкова одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 153. став 1. ЗПП, одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић